

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 403

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 iunie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 495 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3		
Decizia nr. 552 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3-5		
Decizia nr. 603 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5-6		
Decizia nr. 690 din 20 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.....	7-8		
Decizia nr. 699 din 25 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 24 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor	8-10		
		Decizia nr. 730 din 1 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	11-12
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		496. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria cu privire la cooperarea în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană și pentru înființarea unui bloc funcțional de spațiu aerian, care să cuprindă spațiul aerian național al României, spațiul aerian național al Republicii Bulgaria și spațiul aerian aflat sub incidența obligațiilor juridice internaționale asumate de către România și Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 26 februarie 2010	13
		Memorandum de înțelegere între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria cu privire la cooperarea în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană și pentru înființarea unui bloc funcțional de spațiu aerian, care să cuprindă spațiul aerian național al României, spațiul aerian național al Republicii Bulgaria și spațiul aerian aflat sub incidența obligațiilor juridice internaționale asumate de către România și Republica Bulgaria	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 495

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 fac parte din capitolul II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și din capitolul III — „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*”. Aceste texte reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție și la modalitatea de aplicare a sancțiunii de către agentul constator.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 520 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 ca neîntemeiată, reținând, în esență, că alin. (1) al art. 34 din ordonanță stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, îl ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie. De asemenea, pe tot parcursul soluționării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, atât la instanța de fond, cât și în recurs, contravenientul poate să își exercite fără nicio restricție dreptul la apărare. Totodată, instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Codrin Ioan Mircea Bortes în Dosarul nr. 6.291/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.291/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Codrin Ioan Mircea Bortes în cadrul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece organul constator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile potrivit unor competențe foarte largi, fiind scutit de la orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor. Se invocă în susținerea excepției de neconstituționalitate cauzele *Anghel contra României, 2007*, *Ozturk contra Germaniei, 1984*, *Ziliberberg contra Modovei, 2005*, *Garyfallou AEBE contra Greciei, 1998*, *Dorota SZOTT-Medinska și alții împotriva Poloniei, 2003*, pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Judecătoria Timișoara și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale, în virtutea cărora sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță, iar nu celui care a întocmit procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, cu referire la susținerea autorului excepției în sensul că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constator, Curtea a statuat — prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009 —, că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi*

incumbit actori, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Anghel împotriva României*, 2007, a statuat că, „deși statele au posibilitatea de a nu sancționa unele infracțiuni sau le pot pedepsi pe cale contravențională decât pe cale penală, autorii infracțiunilor nu trebuie să se afle într-o situație defavorabilă pentru simplul fapt că regimul juridic aplicabil este diferit de cel aplicabil în materie penală”. O asemenea poziție este firească, întrucât, în caz contrar, autorul unei contravenții, din punct de vedere al protecției juridice de care se bucură, s-ar afla pe o treaptă inferioară autorului unei infracțiuni în sensul Codului penal român, ceea ce este inadmisibil din moment ce ambele fapte țin de materia penală în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluțiile adoptate în precedent, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Codrin Ioan Mircea Bortes în Dosarul nr. 6.291/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 552

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Dumitru Stan în Dosarul nr. 14.623/281/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal II.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 14.623/281/2008, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Dumitru Stan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie prezumția de adevăr cu privire la procesul-verbal de constatare întocmit de agentul constator și îl obligă pe contravenient să își dovedească nevinovăția. Pe de altă parte, reglementarea în materie contravențională nu poate fi făcută decât prin lege organică, iar nu prin ordonanță a Guvernului. În susținerea excepției de neconstituționalitate, invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Anghel împotriva României*, 2008.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal II și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2,3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut:

— Art. 17: *„Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.”;*

— Art. 34 alin. (1): *„Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 73 alin. (3) lit. k) privind reglementarea prin lege organică a contenciosului administrativ și ale art. 115 alin. (1) privind legile de abilitare. Totodată, arată că se încalcă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare similară și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale ca și în cauza de față.

Prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Decizia nr. 317 din 9 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 8 octombrie 2003, sau Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată. În considerentele acestor decizii, instanța de contencios constituțional a reținut că utilizarea de către legiuitor a noțiunii de contravenient nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (11) din Constituție. De asemenea, Curtea a statuat că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare.

În ceea ce privește invocarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în Cauza *Anghel împotriva României*, 2008, Curtea a constatat că cele reținute de instanța europeană nu sunt incidente în prezenta speță. Aspectele de fond, care au determinat pronunțarea soluției de condamnare a României pentru nerespectarea caracterului echitabil al procedurilor de contestare a unui proces-verbal, aveau în vedere anumite nereguli legate de încălcarea procedurilor referitoare la audierea martorilor și motivarea soluției judecătorești, în cadrul unui litigiu ce viza contestarea unui proces-verbal de contravenție a unei fapte prevăzute de Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, respectiv a unui contract de vânzare-cumpărare și a unor alte acte administrative.

Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă privind încălcarea dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. k) și ale art. 115 alin. (1), prin Decizia nr. 787 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 4 august 2008, Curtea a statuat că, deși contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ, scoaterea acestora din domeniul ilicitului penal nu echivalează însă cu introducerea lor sub cupola Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Aceasta este o lege care are în vedere raporturile stabilite între cetățean și autoritățile publice prin acte administrative, iar nu prin încălcarea conduitei prescrise printr-un act normativ.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Dumitru Stan în Dosarul nr. 14.623/281/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 603

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Ionuț Dumitru în Dosarul nr. 2.472/300/2009 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.472/300/2009, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 din Ordonanța**

Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Ionuț Dumitru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că:

— dispozițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 creează o inegalitate între cetățeni, deoarece prevăd consecințe diferite ale sancțiunii aplicate după cum a fost dată — verbal sau în scris, și nu precizează în ce condiții se aplică avertismentul verbal și cel scris;

— dispozițiile art. 16 și art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 determină scindarea nejustificată a procesului și tergiversarea soluționării acestuia, întrucât pun în sarcina organului constator și implicit a instanței de judecată obligația de a verifica antecedentele contravenționale ale petentului, fără a condiționa această cerință de un termen, ceea ce încalcă securitatea și stabilitatea raporturilor juridice și a efectelor actelor administrative;

— art. 5 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. 96 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 împiedică accesul liber la justiție deoarece nu prevăd reguli de procedură clare cu privire la condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile procesuale. În plus, acestea fac iluzoriu dreptul la apărare al contravenientului, „având în vedere că mijloacele sale de apărare pot fi diferite în funcție de asprimea sancțiunii ce i-a fost aplicată;”;

— art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, dreptul la apărare și dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției, deoarece „obligă instanța să soluționeze cauza grabnic, fără a-i da posibilitatea de a analiza temeinic situațiile de fapt deduse judecării, măsurile instanței, întemeindu-se mai degrabă pe aparențe de drept decât pe un probatoriu care să lămurească situația de fapt;”;

— în ceea ce privește art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 se arată că, prin instituirea prezumției relative de adevăr și legalitate asupra procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, se încalcă prezumția de nevinovăție, dreptul de acces la justiție și la un proces echitabil, menționându-se în acest sens hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Anghel împotriva României*.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează sancțiunile contravenționale, cuprinsul procesului-verbal de contravenție, modul de aplicare a sancțiunii contravenționale, trimiterea plângerii contravenționale către instanța de judecată și soluționarea plângerii contravenționale, precum și prevederile art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același*

proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, în repetate rânduri, asupra constituționalității aceluiași dispoziții din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 criticate fie separat, fie împreună cu alte texte din același act normativ, în raport de aceleași dispoziții constituționale și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Decizia nr. 259 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 216 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 28 martie 2008, Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, și Decizia nr. 96 din 4 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 15 martie 2010, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate invocată.

Tot astfel, dispozițiile art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curte, în acest sens fiind, de exemplu, deciziile nr. 707 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 11 iulie 2008, și nr. 796 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iulie 2008.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea.

De altfel, în prezenta cauză autorul excepției invocă, în parte, omisiuni de reglementare, ca, de exemplu, faptul că nu sunt prevăzute reguli de procedură cu privire la termenele în care justițiabilii își pot realiza drepturile procesuale, respectiv în care se poate exercita obligația de a verifica antecedentele contravenționale ale petentului, sau faptul că legea nu precizează în ce condiții se aplică avertismentul verbal și cel scris. Astfel de critici nu intră însă în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Ionuț Dumitru în Dosarul nr. 2.472/300/2009 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 690

din 20 mai 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 2 și 3
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008
personalului din învățământ**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământul Județului Bacău în Dosarul nr. 695/110/2009 al Tribunalului Bacău — Secția civilă, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 8.553D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8.554D/2009 — nr. 8.566D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 1.336/110/2009, nr. 238/110/2009, nr. 683/110/2009, nr. 697/110/2009, nr. 700/110/2009, nr. 1.474/110/2009, nr. 1.351/110/2009, nr. 680/110/2009, nr. 226/110/2009, nr. 689/110/2009, nr. 692/110/2009, nr. 845/110/2009 și nr. 1.471/110/2009 ale aceleiași instanțe judecătorești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea parțială de obiect al acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.554D/2009 — nr. 8.566D/2009 la Dosarul nr. 8.553D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece, prin Decizia nr. 842/2009, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea textelor de lege ce constituie obiectul controlului din prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 martie 2009, 22 mai 2009 și 27 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 695/110/2009, nr. 1.336/110/2009, nr. 238/110/2009, nr. 683/110/2009, nr. 697/110/2009, nr. 700/110/2009, nr. 1.474/110/2009, nr. 1.351/110/2009, nr. 680/110/2009, nr. 226/110/2009, nr. 689/110/2009, nr. 692/110/2009, nr. 845/110/2009 și nr. 1.471/110/2009, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

Excepțiile au fost ridicate de Sindicatul Liber din Învățământul Județului Bacău în cauze civile având ca obiect soluționarea unor litigii privind drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, autorul acesteia susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 este un act normativ emis de puterea executivă fără să se țină cont de o lege adoptată de Parlament (Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ), fără consultarea unuia dintre organismele sociale interesate în realizarea politicii interne, respectiv Consiliul Economic și Social, și fără respectarea exigențelor specifice ordonanțelor de urgență referitoare la motivarea urgenței și arătarea situației extraordinare ce impune reglementarea pe această cale. În plus, ordonanța de urgență criticată afectează, prin prevederile sale, dreptul la muncă și la protecție socială, precum și dreptul la un nivel de trai decent al salariaților din învățământ.

În motivarea excepției, ca obiect al acesteia figurează și dispozițiile art. 1, 2 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2008 privind stabilirea unor măsuri pentru salarizarea personalului din învățământ în anul 2008, excepție respinsă, însă, ca inadmisibilă, prin încheierea de sesizare a Curții Constituționale, arătându-se că prin Decizia nr. 1.228/2008 instanța de contencios constituțional a constatat neconstituționalitatea acestor prevederi legale.

Tribunalul Bacău — Secția civilă apreciază că prevederile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4), art. 115 alin. (4) și (6), art. 61 alin. (1) și ale art. 47 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008. Efectele juridice ale acestor dispoziții au încetat, în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, la 45 de zile de la publicarea Deciziei nr. 842 din 2 iunie 2009 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, decizie prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea acestora.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, respectiv obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, ale art. 47 referitoare la nivelul de trai, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) și (2) privind rolul și structura Guvernului, ale art. 115 alin. (4) și

(6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență, precum și ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că, prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ au fost declarate ca fiind neconstituționale, pentru motivele acolo expuse. Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Văzând și dispozițiile alin. (6) al aceluiași text de lege, în condițiile în care Curtea a fost sesizată cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate anterior pronunțării deciziei menționate, rezultă că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământul Județului Bacău în dosarele nr. 695/110/2009, nr. 1.336/110/2009, nr. 238/110/2009, nr. 683/110/2009, nr. 697/110/2009, nr. 700/110/2009, nr. 1.474/110/2009, nr. 1.351/110/2009, nr. 680/110/2009, nr. 226/110/2009, nr. 689/110/2009, nr. 692/110/2009, nr. 845/110/2009 și nr. 1.471/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 699

din 25 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 24 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, art. 46 din Legea nr. 31/1990 privind societățile

comerciale și art. 24 alin. (1) și (3) din Normele metodologice nr. 2.594/2008 privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială Financiar Urban — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 48.531/2009 al judecătorului delegat de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș, care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 7.797D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8.475D/2009 și nr. 8.541D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 7.797D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere similitudinea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 8.475D/2009 și nr. 8.541D/2009 la Dosarul nr. 7.797D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.475D/2009 și nr. 8.541D/2009 la Dosarul nr. 7.797D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie numai prevederile art. 6 din Legea nr. 26/1990 și art. 24 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008. Se apreciază că excepția ce vizează art. 6 din Legea nr. 26/1990 este neîntemeiată, iar cea privind art. 24 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile nr. 13.537 din 14 octombrie 2009, nr. 15.757 din 14 decembrie 2009 și nr. 15.956 din 18 decembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 48.531/2009, nr. 52.646/2009 și nr. 57.661/2009, **judecătorul delegat de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, art. 46 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 24 alin. (1) și (3) din Normele metodologice nr. 2.594/2008 privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, excepții invocate de Societatea Comercială Financiar Urban — S.R.L. din Pitești în cauze având ca obiect înregistrarea în registrul comerțului a unei hotărâri a Adunării Generale Ordinare a Acționarilor.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile criticate permit ca, printr-o simplă cerere adresată de o terță persoană, să se înscrie în registrul comerțului fapte sau acte nelegale, abuzive care să afecteze în mod grav și [i]remediabil, o societate comercială. Acest aspect creează un dezechilibru, pe de o parte, între aceste terțe persoane și, pe de altă parte, acționarii sau administratorii societăților comerciale. Se încalcă accesul liber la justiție și datorită faptului că cererile de competența judecătorilor delegați se soluționează cu citarea părților și, în aceste condiții, reprezentanții legali ai societăților comerciale vizate nu pot participa la judecarea cererilor introduse de terți și nu pot interveni la timp pentru stoparea unor acte frauduloase și păguboase societăților comerciale reprezentate.

Judecătorul delegat de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș, în Dosarul nr. 7.797D/2009, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Judecătorul delegat de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș, în dosarele nr. 8.541D/2009 și nr. 8.475D/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare din Dosarul nr. 7.797D/2009, îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, art. 46 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 24 alin. (1) și (3) din Normele metodologice nr. 2.594/2008 privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor. În realitate, Curtea constată că referirea care se face la art. 46 din Legea nr. 31/1990 este eronată, o atare excepție nefiind ridicată nici de părți, nici, din oficiu, de instanța de judecată. În consecință, instanța constituțională a fost investită numai cu judecarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, și art. 24 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare din Dosarul nr. 8.475D/2009, îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare din Dosarul nr. 8.541D/2009, îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și art. 46 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale. În realitate, Curtea constată că referirea care se face la art. 46 din Legea nr. 31/1990 este eronată, o atare excepție nefiind ridicată nici de părți, nici, din oficiu, de instanța de judecată. În consecință, instanța constituțională a fost investită numai cu judecarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, și ale art. 24 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor. Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 au următorul cuprins:

— Art. 6 din Legea nr. 26/1990: „(1) *Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.*

(1) *Judecătorul delegat întâi sesizat spre a dispune înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea, divizarea sau schimbarea sediului social al unei persoane juridice în alt județ se va pronunța, prin aceeași încheiere, și asupra înmatriculării persoanelor juridice astfel înființate, radiatorii celor care își încetează existența ori înregistrării în registrul comerțului a modificării actelor constitutive ale persoanelor juridice care dobândesc o parte din patrimoniul persoanei juridice divizate, după caz, precum și asupra înmatriculării și radiatorii persoanelor juridice care își schimbă sediul social în alt județ.*

(2) *Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.*

(3) *Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.*

(4) *Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.*

(5) *Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.*

(6) *În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției și art. 135 privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Sub aspectul admisibilității excepției de neconstituționalitate, se observă că art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 30 decembrie 2009, aprobată prin Legea nr. 84/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 17 mai 2010, prevede: „[...] competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat, pe o perioadă de maximum 4 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, aparține directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei sau persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.”

În consecință, Curtea reține că, în momentul de față, atribuțiile judecătorului delegat au fost preluate de directorul oficiului registrului comerțului, fără ca instituția judecătorului delegat să fi fost, expres sau implicit, desființată. Din textul legal menționat se înțelege că numai pe o perioadă determinată competențele judecătorului delegat au fost preluate de către

directorul oficiului registrului comerțului, urmând ca, în viitor, potrivit art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, activitatea de înregistrare în registrul comerțului să fie efectuată de registratorii comerciali. Însă, până în momentul de față, nu a fost adoptată o atare reglementare legală; implicit, Curtea reține că aplicarea prevederilor legale referitoare la competențele judecătorului delegat a fost practic suspendată. Având în vedere aspectele expuse mai sus, Curtea constată că aceste dispoziții sunt în vigoare, fiind doar suspendată aplicarea lor.

II. Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 26/1990 nu au fost abrogate prin art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, care prevăd o procedură cu anumite similitudini cu cea de la art. 6 din Legea nr. 26/1990, dar în care locul judecătorului delegat este luat de directorul oficiului.

Această concluzie rezultă din cele constatate mai sus, astfel încât dispozițiile legale criticate sunt în vigoare, numai aplicarea acestora este în mod temporar suspendată.

III. Curtea constată că autorul excepției pune în discuție și neconstituționalitatea unei prevederi dintr-un ordin emis de ministrul justiției. Or, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, numai ordonanțele sau legile pot fi obiect al controlului de constituționalitate pe cale de excepție. În consecință, controlul constituționalității ordinelor emise de autoritățile administrației publice centrale nu este de competența Curții Constituționale, cenzurarea eventualei nelegalități a acestora revenind instanțelor judecătorești.

IV. Curtea, spre exemplu, prin Decizia nr. 1.670 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 11 martie 2010, sau Decizia nr. 1.339 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 14 decembrie 2009, a constatat constituționalitatea art. 6 din Legea nr. 26/1990, stabilind că, „potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze procedura de judecată, atâta vreme cât își subordonează acest demers regulilor și principiilor constituționale, iar prevederile de lege criticate sunt norme procedurale care reglementează aspecte referitoare la funcționarea societăților comerciale în condiții de legalitate, fără să conțină dispoziții de natură să îngreudească dreptul de liber acces la justiție ori dreptul de a beneficia de un proces echitabil”.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) și (3) din Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială Financiar Urban — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 48.531/2009 al judecătorului delegat de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș.

II. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială Financiar Urban — S.R.L. din Pitești în dosarele nr. 48.531/2009, nr. 52.646/2009 și nr. 57.661/2009 ale judecătorului delegat de la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 730

din 1 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Ion în Dosarul nr. 11.158/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data de 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.158/303/2009, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Ion Ion cu ocazia soluționării unei plângeri contravenționale având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 11, art. 12, art. 15 alin. (2), art. 16, art. 20, art. 21, art. 23 alin. (11), art. 24, art. 49, art. 52 alin. (1) și (2), art. 124 alin. (1) și (2), art. 126 alin. (6) teza întâi și art. 129, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată, în esență, că textele de lege criticate încalcă prezumția de nevinovăție și principiul statului de drept, deoarece organul constator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile, potrivit unei competențe foarte largi, fiind scutit apoi de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor îndreptate împotriva contravenientului, care însă trebuie să își probeze nevinovăția în fața instanței. Autorul excepției consideră că prin aplicarea dispozițiilor de lege criticate se încalcă prezumția de nevinovăție aplicabilă și în materia contravențională, după cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Anghel contra României* din 2008.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 5: „(1) **Sanctiunile contravenționale sunt principale și complementare.**

(2) **Sanctiunile contravenționale principale sunt:**

- a) avertismentul;
- b) amenda contravențională;
- c) prestarea unei activități în folosul comunității.

(3) **Sanctiunile contravenționale complementare sunt:**

- a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;
- b) suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- c) închiderea unității;
- d) blocarea contului bancar;
- e) suspendarea activității agentului economic;
- f) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, temporar sau definitiv;
- g) desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.

(4) **Prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare.**

(5) **Sanctiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.**

(6) **Sanctiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei.**

(7) **Pentru una și aceeași contravenție se poate aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare.”**

— Art. 16: „(1) **Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație;**

posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

(11) În cazul contraveniențelor cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.

(2)—(4) Abrogate.

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.”

— Art. 21 alin. (3): „Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.”

— Art. 32 alin. (2): „Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

— Art. 33: „(1) Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.

(2) În cazul în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație, judecătoria va cita și societatea de asigurări menționată în procesul-verbal de constatare a contravenției.”

— Art. 34 alin. (1): „Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane

cite, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor, art. 52 alin. (1) și (2) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 alin. (6), potrivit cărora controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților administrative pe calea contenciosului administrativ este garantat, și pe cele ale art. 129 privind căile de atac, cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate și în cauza de față și cu motivare similară. Într-o jurisprudență constantă, Curtea a statuat că dispozițiile art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, criticate fie separat, fie împreună cu alte texte din același act normativ, dar din perspectiva unor susțineri asemănătoare, sunt constituționale. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 259 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, Decizia nr. 216 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 28 martie 2008, Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, Decizia nr. 167 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 11 martie 2009, și Decizia nr. 179 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea acestei jurisprudențe, cele statuate anterior de Curte sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 16, art. 21 alin. (3), art. 32 alin. (2), art. 33 și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Ion în Dosarul nr. 11.158/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria cu privire la cooperarea în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană și pentru înființarea unui bloc funcțional de spațiu aerian, care să cuprindă spațiul aerian național al României, spațiul aerian național al Republicii Bulgaria și spațiul aerian aflat sub incidența obligațiilor juridice internaționale asumate de către România și Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 26 februarie 2010

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria cu privire la cooperarea în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană și pentru

înființarea unui bloc funcțional de spațiu aerian, care să cuprindă spațiul aerian național al României, spațiul aerian național al Republicii Bulgaria și spațiul aerian aflat sub incidența obligațiilor juridice internaționale asumate de către România și Republica Bulgaria, semnat la Sofia la 26 februarie 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu
Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

București, 19 mai 2010.
Nr. 496.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria cu privire la cooperarea în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană și pentru înființarea unui bloc funcțional de spațiu aerian, care să cuprindă spațiul aerian național al României, spațiul aerian național al Republicii Bulgaria și spațiul aerian aflat sub incidența obligațiilor juridice internaționale asumate de către România și Republica Bulgaria

Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria, denumite în continuare *părți*,
având în vedere statutul României și al Republicii Bulgaria de membri ai Uniunii Europene,
având în vedere legislația Comunității Europene cu privire la crearea cerului unic european și la organizarea și utilizarea spațiului aerian în cerul unic european, precum și implementarea sa în cadrul statelor membre, în special vizând cooperarea regională în scopul reconfigurării spațiului aerian în blocuri funcționale de spațiu aerian (FAB), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (Regulamentul-cadru), Regulamentul (CE) nr. 550/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind prestarea de servicii de navigație aeriană în cerul unic european (Regulament privind prestarea de servicii), Regulamentul (CE) nr. 551/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind organizarea și utilizarea spațiului aerian în cerul unic european (Regulament privind spațiul aerian), Regulamentul (CE) nr. 552/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind interoperabilitatea rețelei europene de gestionare a traficului aerian (Regulament privind interoperabilitatea),

având în vedere complexitatea procesului de înființare a unui bloc funcțional de spațiu aerian care să cuprindă spațiul aerian național al României, spațiul aerian național al Republicii Bulgaria și spațiul aerian aflat sub incidența obligațiilor juridice internaționale asumate de către România și Republica Bulgaria, denumit în continuare *DANUBE FAB*, în care sunt implicate guvernele, organismele legislative și furnizorii de servicii de navigație aeriană și care necesită o coordonare largă la nivel național și internațional vizând, între altele, negocierea și semnarea unui acord internațional,

ținând cont de oportunitățile existente, beneficiile și costurile implicate de înființarea DANUBE FAB,

având în vedere importanța continuării procesului de îmbunătățire a siguranței și eficienței transportului aerian, precum și de sporire a capacității de trafic disponibile în spațiului aerian DANUBE FAB,

în scopul utilizării optime a resurselor financiare, tehnice, de mediu și umane în conformitate cu art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 551/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, considerând că implementarea modelelor de cooperare bilaterală în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană trebuie făcută într-o abordare etapizată, convin următoarele:

— să asigure sprijinul necesar pentru înființarea DANUBE FAB prin intensificarea procesului de cooperare între autoritățile și instituțiile competente din ambele state în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană;

— să pregătească cadrul legal și instituțional necesar pentru înființarea DANUBE FAB, în conformitate cu definiția prevăzută la art. 2.25 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, și să inițieze de comun acord demersurile necesare pentru armonizarea legislației naționale cu prevederile acestui regulament-cadru;

— să elaboreze în comun textul Acordului internațional pentru înființarea și operarea DANUBE FAB, în conformitate cu legislația Uniunii Europene în vigoare, fără a aduce atingere cerințelor privind apărarea națională și securitatea spațiului aerian care decurg din obligațiile juridice internaționale asumate de ambele state;

— să desfășoare toate acțiunile necesare pentru înființarea DANUBE FAB în coordonare cu instituțiile Uniunii Europene, inclusiv cu Agenția executivă TEN-T, precum și cu Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), Organizația Europeană pentru Siguranța Navigației Aeriene (EUROCONTROL) și alte autorități competente;

— să implementeze împreună un mecanism de informare a statelor vecine despre evoluția procesului de pregătire a implementării DANUBE FAB și despre oportunitățile de cooperare oferite de DANUBE FAB, având în vedere caracterul deschis al acestei inițiative;

— să implementeze împreună un mecanism de informare a autorităților competente ale statelor participante în alte inițiative de creare de blocuri funcționale de spațiu aerian, în scopul asigurării coordonării inter-FAB;

— să deruleze consultări cu entitățile interesate de evoluția proiectului, să solicite și să obțină comentariile și punctele lor de vedere, inclusiv ale reprezentanților Asociației Internaționale a Transportatorilor Aerieni (IATA) și ale organizațiilor profesionale și sindicatelor personalului angajat în cadrul furnizorilor naționali de servicii de navigație aeriană;

— să informeze în mod regulat guvernele ambelor state despre evoluția proiectului DANUBE FAB.

I. În scopul creării DANUBE FAB, părțile constituite în cadrul prezentului memorandum de înțelegere declară că activitățile necesare în acest sens vor include:

1. mandatarea autorităților naționale de supervizare (NSA), desemnate în conformitate cu art. 4 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, anume Autoritatea Aeronautică Civilă Română și Direcția Generală „Administrația Aviației Civile” din Republica Bulgaria, să încheie un memorandum de înțelegere în ceea ce privește cooperarea în domeniul certificării și monitorizării siguranței operațiunilor desfășurate în cadrul DANUBE FAB și pregătirea cadrului legal și instituțional necesar înființării DANUBE FAB, care să conțină sarcini specifice legate de pregătirea implementării sale, incluzând înființarea unui comitet comun de coordonare NSA *cu propriii termeni de referință* și pentru care să fie alocate resursele umane și financiare necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor deținute în cadrul proiectului;

2. mandatarea furnizorilor de servicii de navigație aeriană, anume Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” (ROMATSA) din România și Autoritatea Bulgară pentru Servicii de Trafic Aerian (BULATSA) din Republica Bulgaria, de a încheia un memorandum de înțelegere în ceea ce

privește cooperarea în domeniul furnizării serviciilor de navigație aeriană și pregătirea cadrului legal și instituțional necesar înființării DANUBE FAB.

II. Părțile constituite în cadrul prezentului memorandum de înțelegere mandatează furnizorii de servicii de navigație aeriană — Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” ROMATSA din România și BULATSA din Republica Bulgaria să coopereze în vederea înființării DANUBE FAB, prin:

1. continuarea analizării și dezvoltării condițiilor operaționale, tehnice și financiare ce trebuie asigurate în contextul creării FAB, precum și a condițiilor legate de siguranța serviciilor, cooperarea civil-militară și impactul social;

2. înființarea și finanțarea unui birou de management al proiectului (PMO) sub coordonarea comitetului director menționat la pct. III;

3. planificarea unei armonizări etapizate a serviciilor de management al traficului aerian în vederea îmbunătățirii siguranței, eficienței și capacității, cu menținerea furnizării serviciilor de navigație aeriană din centrele de control prezente în București și Sofia;

4. analiza în continuare, inclusiv sub aspect legal, a înființării DANUBE FAB, inclusiv prin inițierea unor consultări vizând obținerea unui acord legat de fazele implementării proiectului și administrarea funcțiilor comune;

5. asigurarea alocării resurselor umane și financiare necesare pentru dezvoltarea proiectului.

III. În vederea realizării obiectivelor prezentului memorandum de înțelegere, părțile:

1. vor înființa un comitet director DANUBE FAB (*Comitetul director*) ce va coordona procesul de înființare a DANUBE FAB. Comitetul director va fi coprezidat de către un secretar de stat din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii din România și de un ministru adjunct al transporturilor, tehnologiilor informaționale și comunicațiilor din Republica Bulgaria și va fi compus din reprezentanți desemnați de ministerele și instituțiile din cele două state.

Deciziile Comitetului director vor fi luate pe bază de unanimitate. Fiecare parte reprezentată în Comitetul director are dreptul la un singur vot. În cazul în care Comitetul director nu va putea lua o decizie într-o anumită privință, acest lucru va fi transmis în atenția ministrului transporturilor și infrastructurii din România și ministrului transporturilor, tehnologiilor informaționale și comunicațiilor din Republica Bulgaria, în scopul obținerii consensului;

2. vor adopta termenii de referință și regulile de procedură ale Comitetului director, conținute în anexa care face parte integrantă din prezentul memorandum de înțelegere;

3. vor pregăti textul unui acord internațional pentru înființarea și operarea DANUBE FAB.

Părțile își exprimă intenția ca toate activitățile să fie desfășurate astfel încât să permită ca proiectele actelor normative necesare înființării DANUBE FAB să fie elaborate până la jumătatea anului 2011, iar pregătirile organizaționale, operaționale, tehnice și de reglementare să fie finalizate în decursul anului 2012.

Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare la data ultimei notificări scrise prin care părțile se informează reciproc cu privire la îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Fiecare parte poate propune oricând amendamente la prezentul memorandum de înțelegere și poate iniția negocieri pentru obținerea acordului asupra acestor amendamente.

Orice dispută referitoare la interpretarea sau punerea în aplicare a prezentului memorandum de înțelegere se va soluționa prin consultare și negociere între părți și nu va fi

deferită către o instanță judecătorească națională sau internațională sau către o terță parte.

Prezentul memorandum de înțelegere își va înceta aplicabilitatea la data intrării în vigoare a Acordului internațional pentru înființarea și operarea DANUBE FAB.

Semnat la Sofia în data de 26 februarie 2010, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, bulgară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul apariției oricăror divergențe de interpretare, textul în limba engleză prevalează.

Pentru Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România,
Radu Mircea Berceanu,
ministrul transporturilor și infrastructurii

Pentru Ministerul Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria,
Aleksandar Svetoslavov Tsvetkov,
ministrul transporturilor, tehnologiilor informaționale și comunicațiilor

ANEXĂ
la memorandumul de înțelegere

Comitetul director al DANUBE FAB **Termeni de referință și reguli de procedură**

1. Sarcini

1.1. Comitetul director va coordona desfășurarea fazei de proiectare preliminară și a fazei de proiectare detaliată și preimplementare pentru înființarea blocului funcțional de spațiu aerian DANUBE (*DANUBE FAB*) în conformitate cu legislația Uniunii Europene privitoare la cerul unic european.

1.2. Comitetul director va însărcina Biroul de management al proiectului (*PMO*) cu pregătirea următoarelor:

1.2.1. Planul de management al proiectului DANUBE FAB;

1.2.2. Planul de eficiență pentru proiectul DANUBE FAB;

1.2.3. Planul de afaceri pentru proiectul DANUBE FAB;

1.2.4. Planul privind resursele umane care detaliază alocarea resurselor umane necesare pentru implementarea proiectului DANUBE FAB împreună cu Programul comun/armonizat de pregătire;

1.2.5. Planul de management al riscurilor;

1.2.6. Altele.

1.3. Comitetul director va lua în discuție și va adopta planurile propuse de către *PMO* și pe baza acestora va elabora, în coordonare cu *PMO*, un concept general detaliat privind armonizarea și integrarea parțială a serviciilor de navigație aeriană furnizate în ambele state, cu menținerea furnizării serviciilor de navigație aeriană din centrele de control prezente în București și Sofia.

Conceptul general va include cel puțin următoarele elemente:

1.3.1. un concept privind viitoarele funcțiuni de management al traficului aerian în responsabilitatea actualilor furnizori de servicii de navigație aeriană;

1.3.2. un concept tehnic;

1.3.3. un concept privind managementul și supravegherea siguranței;

1.3.4. un concept financiar;

1.3.5. un concept AIS/MET;

1.3.6. un concept privind entitatea comună DANUBE FAB, împreună cu un plan de tranziție, până la implementarea sa.

1.4. Comitetul director va stabili un plan de lucru și va urmări modul de implementare a acestuia în ceea ce privește sarcinile alocate *PMO*.

1.5. Comitetul director va desemna o persoană de contact DANUBE FAB în relația cu agenția executivă.

1.6. Comitetul director va adopta bugetul anual al *PMO* în conformitate cu cerințele programului de finanțare TEN-T.

1.7. Comitetul director va dezvolta cadrul legal și procedural necesar pentru înființarea DANUBE FAB, în conformitate cu

definiția unui bloc de spațiu aerian așa cum este formulată în art. 2.25 din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (*Regulamentul-cadru*), precum și proiectele actelor normative pentru armonizarea legislației naționale cu prevederile acestui regulament-cadru.

1.8. Comitetul director va pregăti textul unui acord internațional pentru înființarea și operarea DANUBE FAB, în conformitate cu legislația Uniunii Europene în vigoare, fără a aduce atingere cerințelor privind apărarea națională și securitatea spațiului aerian care decurg din obligațiile juridice internaționale asumate de ambele state.

1.9. Comitetul director va pregăti, în coordonare cu *PMO*, înființarea unei entități comune pentru operarea funcțiilor comune stabilite în cadrul DANUBE FAB.

2. Calendarul activităților

Procesele de organizare a activităților și de luare a deciziilor în cadrul Comitetului director se vor desfășura cu respectarea datelor-limită stabilite în legislația Uniunii Europene în vigoare. În acest sens, Comitetul director va adopta un calendar al activităților cu specificarea liniilor directoare în vederea conformării cu cerințele impuse de legislația Uniunii Europene.

3. Raportare

Comitetul director va elabora și va transmite în atenția miniștrilor transporturilor din ambele state un raport privind evoluția proiectului cel puțin o dată la fiecare 6 luni.

4. Metodologia de lucru

4.1. Comitetul director își va desfășura activitatea în cadrul sesiunilor plenare, a grupurilor de lucru sau, în cazul unor probleme de importanță minoră, în baza unor acorduri încheiate între copreședinții reprezentând părțile.

4.2. Comitetul director va înființa grupuri de lucru și va defini termenii lor de referință și conducătorii acestora.

5. Componentă

5.1. Comitetul director va fi compus din reprezentanți desemnați de către părți după cum urmează:

— pentru partea română: directorii generali ai direcțiilor relevante din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii din România, al Autorității Aeronautice Civile Române și al ROMATSA și, respectiv,

— pentru partea bulgară: reprezentanții Ministerului Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria, ai Direcției Generale „Administrația Aviației Civile” din Republica Bulgaria, ai BULATSA, precum și

— alți reprezentanți desemnați de către ministerele și instituțiile competente din cadrul celor două state.

5.2. Numărul membrilor nu va fi limitat, în funcție de problemele aflate în discuție putând fi implicați și alți reprezentanți ai celor două state.

5.3. În măsura necesităților, Comitetul director poate invita persoana de contact în relația cu Agenția executivă TEN-T.

5.4. În măsura necesităților, Comitetul director poate invita alți experți din cadrul celor două state pentru a participa la discuții.

5.5. În măsura necesităților, Comitetul director poate invita reprezentanți ai instituțiilor Uniunii Europene, inclusiv ai Agenției Executive TEN-T, precum și ai OACI, EUROCONTROL și ai altor autorități competente.

6. Conducerea

6.1. Comitetul director va fi coprezidat de către un secretar de stat din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii din România și de un ministru adjunct al transporturilor din cadrul Ministerului Transporturilor, Tehnologiilor Informaționale și Comunicațiilor din Republica Bulgaria.

6.2. Conducerea Comitetului director va fi asigurată în comun, cu drepturi și responsabilități egale.

6.3. Copreședinții vor convoca sesiunile de lucru, vor face propuneri privind agenda discuțiilor și vor prezida, prin rotație, aceste reuniuni.

7. Reuniunile de lucru

7.1. Reuniunile grupului director se vor ține cu regularitate, cel puțin o dată la un interval de două luni, alternativ pe teritoriul României și, respectiv, al Republicii Bulgaria.

7.2. Minutele ședințelor vor consemna discuțiile susținute și deciziile luate cu aceste ocazii.

7.3. Convocarea ședințelor și agendele de lucru propuse vor fi comunicate înainte cu două săptămâni față de zilele planificate

pentru derularea acestor reuniuni, iar documentele de lucru vor fi distribuite cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de întâlnire.

7.4. Reuniunile de lucru ale Comitetului director se vor susține în limba engleză.

8. Decizii

8.1. Deciziile Comitetului director vor fi luate pe bază de unanimitate. Fiecare parte reprezentată în Comitetul director are dreptul la un singur vot exprimat prin intermediul copreședintelui său.

8.2. În cazul în care Comitetul director nu va putea lua o decizie într-o anumită privință, acest lucru va fi transmis în atenția ministrului transporturilor și infrastructurii din România și ministrului transporturilor, tehnologiilor informaționale și comunicațiilor din Republica Bulgaria, în scopul obținerii consensului.

8.3. Aceste principii, care stau la baza conducerii Comitetului director, a reuniunilor de lucru și a procesului decizional, se aplică *mutatis mutandis* și în cazul grupurilor de lucru înființate de către Comitetul director.

9. Consultarea entităților interesate

Comitetul director va iniția consultări cu entitățile interesate de evoluția proiectului; organizații internaționale precum OACI și EUROCONTROL, instituții comunitare, organizații profesionale și sindicate ale personalului angajat în cadrul furnizorilor naționali de servicii de navigație aeriană pot fi solicitate să participe în cadrul acestor consultări. În plus, vor fi inițiate și consultări publice în scopul asigurării transparenței și a imaginii publice.

10. Finanțare

Reprezentanții români și bulgari în cadrul Comitetului director își vor suporta propriile cheltuieli.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

